

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan

Eu, Domnul Dumnezeu vostru sunt mereu, mereu cu mare grijă și cu mare dor pentru voi, copiii ai venirii Mele. Mă frământ cu tot cerul de sfinți și de îngeri în toată vremea, căci războiul cel nevăzut al celor fără Dumnezeu care-și văd biruința pierdută pune cerul în alarmă pentru paza lucrării Mele cu voi, lucrarea venirii Mele cu judecata pentru fapte. Stați bine, stați cu luare-aminte și cu mare ascultare sub cortul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă dau ascuțime de duh și ochi ageri, ca să Mă păziți pe Mine, și pe voi să vă păziți de orice lucrare a întunericului cel nevăzut, și să fiți lumina Mea cea nevăzută, lumina cea dinăuntru Mea, căci Eu am zis vouă când am pecetluit grădina ieslei Mele de la voi, și pe voi; aduceți-vă aminte că este scris în cartea Mea cu voi că v-am zis așa: *«Întunericul din afară să nu intre peste lumina dinăuntru, că este sfânt acest așezământ»*. Amin.

Fiilor, e numai întuneric afară, căci Eu M-am tras din mijlocul oamenilor și nu mai pot întinde mâna după nimeni, căci tot omul stă în mijlocul întunericului. Eu lucrez numai acolo unde este ziuă. Așa am zis și ucenicilor Mei: *«Lucrați cât este ziuă, că vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra»*. O, nu mai pot întinde mâna după omul care Mă strigă din mijlocul întunericului dacă el acolo stă. În fila cea din urmă a Scripturii este scris cuvântul Meu către Ioan, și așa zice: *«Cine este nedrept, să nedreptățească înainte. Cine este spurcat, să se spurce și mai greu. Cine este drept, să facă dreptate mai departe. Cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că iată, vin curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui»*. Sunt două mii de ani de când am rostit Eu acest cuvânt pentru fiecare om, de atunci și până acum.

O, e numai întuneric afară. Am spus prea mult când am spus: *«Sunt rari oamenii pe pământ»*. Și acum zic: nu mai sunt oameni, fiilor. E numai întuneric peste tot, și oamenii sunt în curse și nu mai sunt. Nu mai pot întinde mâna după om. De două mii de ani omul putea să audă glasul Meu care a strigat peste tot omul și a zis: *«Ieșiți din lume, ieșiți din întuneric, ieșiți din cetatea Babilon, ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Iar cel drept a ieșit și a făcut dreptatea Mea, și cel sfânt a ieșit și s-a sfințit și mai mult, căci a ascultat și a ieșit. Și cine n-a ascultat n-a ieșit, și a luat și s-a împărtășit cu întunericul. Dar Eu, Domnul și Răscumpărătorul vostru, v-am câștigat pe voi pentru Mine cu prețul vieții Mele, căci voi v-ați folosit de prețul pe care l-am dat pentru voi. O, cui am dat Eu acest preț pentru omul care vrea să se folosească de el venind după Mine și de partea Mea? Știe, oare, omul să înțeleagă cui am plătit Eu prețul pentru viața omului? Aud pe om peste tot zicând că Eu am murit și am plătit în locul omului, și omul este izbăvit prin vărsarea sângelui Meu, dar nu e om să știe unde a mers prețul pe care l-am plătit Eu pentru salvarea lui de la moarte; nu e om să știe aceasta, și de aceea zic cu durere că nu mai sunt oameni pe pământ, și e numai întuneric, și Eu vin la voi mereu ca să vă țin în lumină, ca să vă țin în viață și să vă aduc de la sfârșit la început, căci scris este în Scripturi: *«La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul»*. Iată, acolo v-am adus pe voi, și am venit la voi de acolo, căci scris este: *«Acesta era întru început la Dumnezeu, și toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut. Întru El era viață, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o»*. Amin.

Vin mereu la voi să vă țin în viață, să vă țin în lumină. Cuvântul Meu este lumina. El luminează în întuneric, și întunericul nu l-a cuprins, căci e întuneric, și ce legătură este între întuneric și lumină? Fiilor, fiilor, vin mereu la voi să vă țin în viață, și vă învăț așa: nu este

legătură între lumină și întuneric, și de aceea v-am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Voi ați ascultat și ați ieșit ca să faceți fapte sfinte, și să fiți ocrotiți prin faptele sfințeniei, iar sfințenia din om este supusă lui Dumnezeu și este ascultătoare Celui ce varsă peste om din ea. Fiți cu ochii ageri, ca să vă păziți de orice lucrare a întunericului cel nevăzut, și fiți lumina Mea cea nevăzută și nepricepută de oameni, căci oamenii au iubit mai mult întunericul. O, Eu am venit în lume lumină acum două mii de ani, ca să stau cu ea în mijlocul oamenilor, dar oamenii au iubit mai mult întunericul, ca și azi, fiilor. Acum, după două mii de ani, am venit iar pe pământ la voi și v-am născut din Mine, din cuvântul Meu v-am născut, și v-am pus între oameni lumină din lumina Mea, dar oamenii iubesc mai mult întunericul, și Eu vă spun: feriți-vă de oameni mai mult decât de lupi, mai mult decât de fiare, căci lupul sau fiara se vede ce este, dar omul nu se vede ce este. Nu poți să vezi în om, căci omul este în întuneric, și nu iese la lumină nici când zice el că se duce să se spele și să se lumineze cu lumina Mea.

O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, și e sfârșitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, și este altceva. Cei ce-și zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor și nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, și numai vorba e că ei miluiesc pe săraci și pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furiș și își fac supuși și plămădesc planuri împotriva luminii și se unesc cu neamuri pe calea lor și nu pe calea Mea, și au ca povață viclenia și fățarnicia, și iau cei supuși din ele și se duc toți pe apa sâmbetei și nimeni nu mai caută lumina Mea.

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu neamurile de pe cale, și mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminția Mea. Și dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuți pe cale. Acum ceea ce a fost iarăși este, după cum scrie în Scripturi. Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, și cine o strică, o strică mereu și nu o zidește; strică peste tot și se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot, și nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, și e sfârșitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase și beau și mănâncă și fac planuri lumești trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, și îngâmfarea a omorât tot trupul, și e plin pământul de trupuri fără duh. Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserica s-a lăsat vândută pe bani, și e sfârșitul lumii, căci biserica nu mai e biserică, ci e altceva. Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârșitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viața ei, pentru iertarea ei. Toți păstorii ei și-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ștefan a zidit biserica Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viața Mea în ea, și pentru credința ei în Mine, Mântuitorul bisericii. Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile și am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, așa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui. Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserica de frica morții și a chinurilor, ci au rămas în ea, și au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei și cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, și stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voință peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, și iată, domnește și se fălește cu ea și își zice „*biserică-mamă*“. Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserica, iar ea Îmi este Mie podoabă și trup sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu și i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

Vine ziua care va arde de șapte ori mai mult ca un cuptor de foc, și voi încerca cu foc tot trupul care-și zice biserică a Mea, și apoi îi voi arăta biserica Mea.

Voi, fiilor culeși de Mine cu iubire mare din marea cea mare a lumii ca să vă nasc din nou și să vă cresc cu Duh Sfânt, și ca să fiți apoi și să stați înaintea Mea, fiți cu mare grijă pentru voi, că și Eu sunt de-a pururi cu grija și cu ochiul Meu peste voi. Fiți biserica Mea cea de foc, de care să nu se poată atinge nici un întuneric, nici un mort, căci biserica Mea, biserica lui Iisus Hristos, este viață vie, este foc mistuitor a toată stricăciunea, a toată vremelnicia, a toată minciuna de sub cer, a tot întunericul dintre cer și pământ. Amin.

Am făcut din voi sămânță pusă la însămânțat, ca să nu piară biserica Mea, căci scris este: *«Porțile iadului nu o vor birui pe ea și nici un întuneric nu va fi în ea, căci mărirea lui Dumnezeu a luminat-o, și făclia ei este Mielul, este Domnul»*. Amin.

Țineți-Mi caldă ieslea, țineți-Mi vie venirea, căci împărăția cerurilor este cu cei înțelepți, cu cei ce veghează întru lumină. Cei înțelepți își strâng lumină și se odihnesc întru mărirea ei, iar cei neînțelepți își strâng vremelnicie la întuneric și se desfată întru deșertăciunea ei. Dar iată, vine Mirele! Cei ce au lumină Îl vor vedea și se vor scula întru întâmpinarea Lui și vor intra cu El în locașurile Lui. Cei ce au întuneric nu-L vor vedea, și se vor înfricoșa de ziua Lui care va arde ca un cuptor, și în ea toată deșertăciunea se va face scrum.

Vine Mirele! Curând, curând se va auzi această strigare peste cei ce dorm fără veghere, fără lumină. Dar voi, fii ai venirii Mele, bucurați-vă de venirea Mea, că străin am umblat între cer și pământ, și voi v-ați dat Mie casă și v-ați făcut împărăție a Mea și odihnă a Mea după șapte mii de ani de așteptare, iar Eu M-am făcut la voi nuntă și masă de nuntă și pom al vieții. Vă binecuvintez cu mare iubire; iubire pentru iubire, și zic, ca să se audă plata voastră cea de la Mine: celui ce biruiește îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum Eu am biruit și am șezut pe scaunul Tatălui Meu. Amin, amin, amin.

27-12-1999/09-01-2000